

FESTIVAL OTRLEHO DIVÁKA

18+

5. ROČNÍK

FESTIVALU OTRLEHO DIVÁKA

PRAHA, KINO AERO, 10. — 15. ÚNORA

BRNO, FLÉDA, 22. — 24. ÚNORA

WWW.OTRLYDIVAK.CZ

PRŮVODNÍ SLOVO

Pátý rok z hlediska psychoanalýzy znamená, že vývoj jedince již překročil stádium orální i anální a probíhá stádium falické. Festival otrlého diváka je však v tomto ohledu lehce retardovaný. Na jedné straně mu již opravdu je pět let, a jak dokázal loni v bloku věnovanému pornografii, začal už nadšeně prozkoumávat pohlavní orgány, ale současně zůstává zamrzlý na předchozích dvou stádiích. Zdrojem potěšení jsou pro něj nadále ústa, konkrétně když může s hulvátským sebevědomím plivat a kousat na všechny strany. Podobně jako malé děcko je také Festival nadšený, když světu prezentuje své výkaly, a za každý bobek očekává velkou pochvalu. Nicméně vývoj je přeci jenom nezadržitelný a tak i náš „momentálně zaostalý“ capart se s pátým rokem posunul dále. Falické stádium mu sice stále určuje sexuálně neaktivní fascinaci pohlavím a tělem na polarizační rovině „bimbásek a mušlička“, tedy „mé a cizí“, ale stejně jako reálná dítka díky internetu objevuje i otrlecké robátko, že je vícero podob cizího.

A tak v roce, kdy se Evropská unie a s ní celý svět s hrůzou třesou před výmluvnými „bílými kostkami“, které jim chce Česká republika během bukkake dostaveníček v Evropském parlamentu nacákat do obličeje, se zrcadlově malý „hezký český“ festiválek vydává do konfrontace s celým cizím světem. Lačný zrak ho zavede skrze Německo, Francii a Švédsko přes moře až do USA a Mexika, odtamtud do Japonska i Koreje a cestou zpátky přes Afriku do Itálie. Inu: „Mámo, táto, podívejte, co to tam ti divní lidé dělají!“ Věříme, že otrlí diváci budou vzornými rodiči festivalu, budou mu na jeho toulkách nebezpečným světem bedlivě nahlížet přes rameno a coby vyspělí a již zformovaní jedinci zodpovědně prověří, co je pro malé děti již neadekvátní.

EL SANTO BOJUJE PROTI UPÍŘÍM ŽENÁM

El Santo vs. las mujeres vampiro / Santo Versus the Vampire Women

Alfonso Corona Blake, Mexiko, 1962

81 min. / VHS / španělsky / český genderově vyvážený simultánní dabing

Praha / úterý 10. února od 18.00 hodin / 50 Kč

Brno / neděle 22. února od 18.00 hodin / 70 Kč

Znovu se vrátíme k maskotovi našeho festivalu. Promítneme proslulý celovečerní film *El Santo bojuje proti upířím ženám*, v němž v hlavní roli vystoupí mezinárodně nejznámější zápasník El Santo. Tentokrát jsme vybrali možná jeho nejslavnější dobrodružství, kde se střetává mužský a ženský princip, aby ve finále došlo k úsměvnému platonickému propojení. I tentokrát je děj spíše doprovodem k tzv. „lucha libre“, což je populární druh zápasu, který se velmi podobá americkému wrestlingu, ale Mexičané by se do krve pohádali, že s ním nemá nic společného. Jeho odlišnost od wrestlingu pozná jen odborník a fanoušek. Jde o fenomén, jenž svým významem zasáhl i do politiky a dostal se i mimo sféru mexické popkultury. Příběh ukrutného boje hrdinného siláka proti armádě krvežíznivých žen vznikl v zlatém období mexického hororu. K životu je probuzena temná královna upírek. K divákovu překvapení potřebuje obětovat panenskou krev, aby získala vládu nad světem. Roztomilé neumětelství dnes už příjemně pobaví a rozesměje. Nicméně pořád jsme svědky neobvyklého úkazu. Popularita zápasníků (El Santo nebo Blue Demon), jež se ve filmech objevili pod stejnými přezdívkami, pod kterými zápasili, byla tak obrovská, že někteří z nich stanuli v čele politických demonstrací. Jde sice o béčkovou produkci z Latinské Ameriky, ale nenechme se mýlit. Se změnou pohledu na historii filmu se dočkaly revize i menšinové žánry. Film *El Santo proti upířím ženám* ocenil i prestižní francouzský filmový měsíčník *Cahiers du cinéma* jako významný pro žánr hororu. Kdysi tento snímek doslova obletěl svět a dnes je téměř nemožné ho vidět. A určitě uznáte, že Ed Wood se svým neumětelstvím je jen slabý odvar.

Another meeting with the masked mascot of our festival. This time the fearless strong man takes on a whole army of bloodthirsty vampire women. And remember – it's Mexican “lucha libre”, not some American wrestling. Probably the most popular film starring the legendary “luchador” El Santo – a true classic.

18+

MUČEDNÍCI

Martyrs

Pascal Laugier, Francie / Kanada, 2008

97 min. / 35 mm / francouzsky / anglické titulky / české podtitulky

Praha / úterý 10. února od 20.30 hodin / 100 Kč

Mučedníci jsou bezpochyby jednou z událostí minulého roku. Dostali na lopatky cenzurní komisi ve Francii, takže premiéra musela být odsunuta. Film byl totiž zařazen do takové kategorie, která by mu umožnila promítání pouze ve specializovaných kinech (tedy pornokinech) a v televizi by se uchytil taky jen ztěží. Mučedníci se stali přesně tím kultovním filmem, který máme všichni tak rádi. Je již nyní opředěn řadou historek od těch „banálních“ o lidech omdlévajících během projekce až po tvrzení, že Bob Weinstein majitel práv pro americké území se vydržel dívat zhruba dvacet minut. Pokud bychom měli nastínit děj, abychom nic podstatného neprozradili, pak lze pouze říct, že vše začíná v 70. letech ve Francii, kdy je nalezena bloudící pomlácená dívka neschopná vyprávět o tom, co se jí stalo. O patnáct let později ta samá dívka Lucie vtrhne do honosné vily a nemilosrdně vyvraždí všechny její obyvatele. Hned za ní přijede její jediná přítelkyně Anna. Pak by slabší povahy měly opustit kino, protože začíná krvavé peklo. Při sledování filmu si rychle uvědomíte, že nic není tím, čím se zdá být. Vila se stane strašidelným domem, v jehož útrobách se obě dívky pokusí dobrat pravdy. Nejlepší bude citovat režiséra, který v rozhovoru pro časopis Mad Movies č.210/2008 vysvětluje, čím měl film být: „Je to především film plný napětí a tajemné atmosféry, téměř postaru... Zápletka zůstává záhadou do poslední minuty filmu a divák nemá ani chvíli, aby vydechnul, a přitom pořád neví, na čem je. Chtěl jsem, aby i informovaný fanoušek takovýchto filmů byl v neustálém napětí...“ Pro diváky věci neznalé tedy pouze dodáme, že nejde o horor. Ve filmu se neobjevují nadpřirozené jevy. „Pouze“ extrémně násilné scény.

Brave, brilliant and brutal... undoubtedly one of last year's major film events. Martyrs had floored the French censors and had gone somewhere none have yet. An uncompromising and deeply disturbing film – not an ordinary horror film or revenge film, but more of a meditation on human suffering, pain and the limits of what a person can endure. Certainly not for the squeamish.

Děkujeme za spolupráci firmě SPI.

MOZKOVÁ PŘÍHODA

Brain Damage

Frank Henenlotter, USA, 1988

84 min. / 35 mm / francouzsky / simultánní překlad

Praha / středa 11. února od 18.00 hodin / 100 Kč

Podobně jako v Šílenství proutěného košíku i zde je hrdinou mladík, který před světem ukrývá ohyzdné monstrum. V tomto případě jde o obludku, která svým tvarem připomíná lidský výkal a nese jméno Aylmer. Monstrum a mladík jménem Brian spolu žijí ve vzájemně prospěšném parazitickém vztahu – Aylmer vstříkuje Brianovi do mozku halucinogenní drogu a Brian naopak obstarává příšeře její potravu, jíž jsou lidské mozky.

Zatímco Šílenství proutěného košíku je dnes neznámější Henenlotterův snímek, Mozková příhoda představuje v jeho filmografii skrytější, ale ještě zářivější klenot. Mluvicí fekální monstrum Aylmer (realizované jako mechanická figurína), které může být chápáno jako symbol narkománie, pohlavního údu i hrdinova nevědomí, je hlavní hvězdou filmu. Snímek obsahuje řadu groteskních scén, z nichž vrcholem je bezesporu pasáž, v níž Aylmer vyklouzne z hrdinova poklopce přímo naproti obličejí prostitutky připravené poskytnout Brianovi orální sex, vsune se jí do úst a vysaje jí mozek.

Mozková příhoda byla hororovými fanoušky objevena až poté, co byla distribuována na video. Zmíněná „felační“ scéna byla při uvedení do kin a na video v USA vystřižena a diváci ji mohli poprvé vidět až při prvním DVD vydání v roce 1999. O kultovní pozici díla svědčí i to, že Bob Martin z magazínu Fangoria napsal podle snímku stejnojmenný román.

Frank Henenlotter's opus magnum. A normal, average guy who lives in New York City becomes dependent on an evil, disembodied brain in the form of human excrement. The brain named Aylmer feeds the guy a narcotic substance in exchange for certain services. The talking fecal monster, the real hero of the film, can be understood as a symbol of drug addiction, male genitalia or the hero's unconsciousness. Oral sex can be dangerous.

FRANK HENENLOTTER

*1950 – New York

Režiséra a scenáristu Franka Henenlottera nelze zařadit ani mezi autorské filmaře ani mezi filmové řemeslníky. Spadá do proudu režisérů-fanoušků, kteří se profesionálně věnují tvorbě toho typu snímků, které milují i jako diváci. A stejně jako Sam Raimi či Quentin Tarantino i on ve vlastních dílech kreativně přetváří schémata svého oblíbeného žánru a obohacuje je o osobitý náhled.

Henenlotter natáčel své první amatérské horory na 8mm a 16mm film již jako teenager. Jeho raná díla vznikala pod vlivem množství grindhousových

projekcí filmového braku, které v mládí jako divák vstřebával v kinosálech slavné newyorské 42nd Street. Prakticky v amatérských podmínkách vznikl i jeho celovečerní debut Šílenství proutěného košíku z roku 1982. Bizarní hororová komedie postupně získávala věhlas obskurní žánrové rarity a stala se nejznámějším Henenlotterovým dílem a jakýmsi maskotem jeho tvorby (hrdina Šílenství se na okamžik objeví i ve filmu Mozková příhoda).

Na přelomu osmdesátých a devadesátých let Henenlotter natočil v poměrně krátké době další čtyři filmy. Jednalo se o druhé a třetí pokračování Šílenství proutěného košíku (1990 a 1992), frankensteinskou variaci Frankenhooker (Frankenkurva, 1990) a především jeho vrcholný opus Mozková příhoda (Brain Damage, 1988), absurdní příběh o soužití tuctového mladíka a mozkožravé příšerky s tělem připomínajícím lidský výkal. Po roce 1992 se na šestnáct let filmařsky odmlčel. Jeho v pořadí šestý celovečerní film Zvrhlá biologie (Bad Biology) měl premiéru v loňském roce. Opět se jedná o hororovou komedii, na které spolupracoval s hiphoperem R.A. the Rugged Manem.

Kromě natáčení filmů Henenlotter dlouhodobě spolupracuje s distribuční společností Something Weird Video, která podle režisérovy slov „zachránila a uvedla na trh šestašedesát exploatačních filmů, které nikdy neměly být zachráněny a uvedeny na trh.“

SEŽRÁNI ZAŽIVA

Eaten Alive

Tobe Hooper, USA, 1977

91 min. / 35 mm / francouzsky / simultánní překlad

Praha / středa 11. února od 20.30 hodin / 100 Kč

V průběhu 70. let se americké horory pomalu ale jistě na chvíli podřizují společenskému fenoménu masových vražd. Dvěma vlajkovými filmy přibližující se vlny splatter filmů (kde krev více stříká, než teče) ovlivněných tímto vývojem, jsou již námi uvedený snímek Hory mají oči (1977, r. Wes Craven – uveden na III. ročníku) a Sežráni zaživa. Druhý film Tobe Hoopera vypráví roztomiloučký příběh mladé prostitutky, která odmítne anální styk se zákazníkem a musí utéct ze svého bordel pracoviště. Uchýlí se do turisticky atraktivního oprýskaného Starlight hotýlku. Ten je z jedné strany lemován soukromou zoo a z druhé zapáchajícím močálem, kde žije obrovský „crocodilus porosus“. Majitel hotelu je psychopat, který nemá od slov daleko k činům. A tak rebelující prostitutku strašlivě zamorduje. Ta je ale pouze první obětí hrůzné noci...

Režisér Tobe Hooper debutoval úspěšným filmem Texaský masakr motorovou pilou (1974 – uvedený na II. ročníku našeho festivalu). Tak byl zařazen pod hlavičku hororových režisérů. Producent Mardi Rustam mu zadal úkol: natočit stejně úspěšný film jako Čelisti. A tak padla volba na krokodýla a podobné vyprávěcí schéma. Hooper si sezval některé bývalé spolupracovníky jako scenáristu Kima Henkela nebo řvoucí mučednici Marilyn Burns z Texaského

masakru. I tentokrát se děj odehrává v Texasu – žhavé zemi trpící rasismem a šílenstvím. Za pozornost stojí jedna z prvních větších rolí Roberta Englanda – za pár let se stane obávaným Freddy Kruegerem, ale tady hraje místního playboye Bucka. Film je znám ve Spojených státech pod řadou alternativních názvů jako *Horror Hotel*, *Starlight Slaughter* nebo *Legend of the Bayou*.

Another classic from the horror maestro Tobe Hooper. A psychotic redneck owns a dilapidated hotel in the middle of nowhere. You check in alive... but check out dead! Watch out for young Robert Englund – future Freddy Krueger – in one of his first roles. Loosely based on the story of Joe Ball (also known as the Bluebeard from South Texas or the Alligator Man).

ŠÍLENSTVÍ PROUTĚNÉHO KOŠÍKU

Basket Case

Frank Henenlotter, USA, 1982

91 min. / DVD / anglicky / simultánní překlad

Praha / čtvrtek 12. února od 18.00 hodin / 90 Kč

Brno / neděle 22. února od 19.30 hodin / 70 Kč

Mladík Duane přijíždí do New Yorku a na každém kroku s sebou nosí proutěný košík s neznámým obsahem. V hotelu, kde se ubytuje, a mezi newyorskými lékaři po jeho příjezdu začíná docházet k brutálním vraždám. Ukazuje se, že Duanův proutěný košík skrývá hrůzyplné tajemství – mladíkova zdeformovaného a šíleného bratra Beliala, jeho bývalé siamské dvojče.

Celovečerní debut fanouška filmového braku Franka Henenlottera důsledně vychází ze stylu a poetiky jeho milovaných exploatačních filmů, které režisér od dětství vstřebával na slavné newyorské 42nd Street. Snímek se začal natáčet v roce 1978 v amatérských podmínkách ve špinavých uličkách New Yorku. Tvůrci dílo tvořili o víkendech a jeho celkový rozpočet činil 160 000 dolarů.

Bizarní hororová komedie je prvním režisérovým dílem, které se zabývá symbiotickým vztahem mladého muže a monstra. Příšery v Henenlotterových snímcích lze chápat jako zfyzičtění nevědomí hlavních hrdinů (Belial s Duanem telepaticky komunikuje), ovšem nikdy nejde o jednoznačné symboly. Belial, ztvárněný jako gumová figurína rozpořehovaná pomocí stop-motion animace, je stvořením, které vzbuzuje stejnou měrou zděšení jako soucit. Snad právě proto bývá Henenlotterův snímek srovnáván se Spielbergovým E.T. Mimozešťanem uvedeným do kin ve stejném roce, kde také sledujeme příběh člověka, který před svým okolím ukrývá monstrum, s nímž ho pojí citový vztah.

Henenlotter v letech 1990 a 1992 natočil druhé a třetí pokračování Šílenství proutěného košíku, od kterých se však dnes distancuje jako zahanbený otec vůči svým dětem, jež mu nepřípadají dostatečně zřudné.

Více k tvůrci viz anotace filmu Mozková přihoda.

A young man named Duane carrying a big basket with unknown content seeks vengeance on doctors who had done him wrong. This bizarre horror comedy is Frank Henenlotter's feature debut and his first film dealing with a symbiotic relationship between the hero and a monster. Watch out - the tenant in room 7 is very small, very twisted and very mad.

VISITOR Q

Bidžítá Q / Visitor Q

Takaši Miike, Japonsko, 2001

84 min. / japonská verze / anglické titulky / české podtitulky

Praha / čtvrtek 12. února od 20.30 hodin / 90 Kč

Brno / úterý 24. února od 18.00 hodin / 70 Kč

Kijoši pracuje jako reportér bizarního televizního pořadu, pro který zrovna točí šot o současné mládeži. Jeho syn je ve škole šikanován od spolužáků a doma si vybíjí zlost mlácením své matky plácačkami na koberce, ta zase prodává své ranami a modřinami poseté tělo v S/M salónu a za získané peníze si kupuje heroin. Dcera od rodiny utekla a na živobytí si vydělává prostitucí. Cestou z práce Kijošiho zahlédne mladík v červené košili. Zvedne ze země kámen a bez nejmenšího důvodu ho udeří do hlavy. Od té doby má Kijoši hlavu omotanou fází a mladík se stává návštěvníkem v jeho rodině.

Snímky o znovunalezení citových pout v disfunkčních rodinách tvoří v japonské kinematografii svébytný žánr, který však enfant terrible tamní populární kinematografie Takaši Miike využívá po svém. Visitor Q vznikl jako závěrečná část projektu Love Cinema, série šesti filmů na téma opravdová láska natočených digitální kamerou a určených přímo pro video. Civilní, minimalistické vzezření snímku však slouží jen jako ostrá opozice vůči jeho ději, v němž jednotlivé postavy vyjadřují svá psychická rozpoložení a své úlohy v rámci rodiny především pomocí fyzických metafor. Cesta k obnově rodinných citových vazeb zde vede skrze extrémní tělesné prožitky, ať už je to úvodní rána kamenem do hlavy, nekrofilní nevěra ve skleníku či koupel ve směsi mateřského mléka a vaginálních šťáv. Nejde však o těžkopádný symbolismus. Tomu se Miikeho dílo brání mnohdy dosti nevybíravou ironií a nadsázkou, která nám připomíná, že tělesnost a humor k rodinnému životu neodmyslitelně patří.

The only thing stranger than this family is... Visitor Q. Guaranteed to offend almost everyone, this movie is Takashi Miike's take on the traditional Japanese film sub-genre dealing with the recovery of dysfunctional families. It was made as the last of a package of six Japanese DV features bannered "Love Cinema Series". Here the way to re-establishing family bonds leads through extreme physical experience, including necrophilia, incest or bathing in the mix of breast milk and vaginal juices.

ANTROPOFÁG

Antropofago / Antrophophagus: The Grim Reaper

Joe D'Amato, Itálie, 1980

90 min. / 35 mm / francouzsky / simultánní překlad

Praha / pátek 13. února od 18.00 hodin / 100 Kč

V italské žánrové kinematografii existuje jen několik málo snímků, které dodržují jednoznačně definovatelnou žánrovou strukturu. Ke kategorii nových nebo specifických žánrů patří také jeden z divácky nejproslulejších filmů Antropofág žánrového experimentátora Joea D'Amata. Tradiční příběh skupinky mladých lidí vydávajících se na opuštěný ostrov inovuje tvůrce zejména neobvyklým prototypickým pojetím lidského monstra a nekonvenční topografií izolovaného prostředí řeckého ostrůvku, jehož jednotlivá místa fungují jako labyrintový prostor pro vraha a jeho oběti. Ve skutečnosti se film natáčel na více lokacích (zejména v Itálii) a byl sestříhán do podoby, aby působil dojmem, že se celý geograficky odehrává v Řecku. Nejednoznačná koncepce monstrózního kanibala, u něhož není zcela jasné, jedná-li se o zmutovaného člověka, osamělého podivína žijícího v ústraní lidské civilizace nebo psychopatického maniaka, staví diváka na pomezí reality a fikce, na jejichž základě se snaží postavu identifikovat. Snímek Antropofág reprezentuje jeden z mála neeroticky koncipovaných žánrových filmů režisérovy tvorby na pomezí 70. a 80. let. Dramatická akce a napětí navozované častým užitím ruční kamery a zabíráním postav a předmětů z nezvyklých úhlů, nahlédů a podhlédů, představuje jeden z typických a hojně preferovaných postupů autora. Další D'Amatův snímek Rosso sangue (Rudá krev, 1981), který bývá pokládán za pokračování tohoto filmu – ačkoliv na něho dějově vůbec nenavazuje – opět tematizuje odpudivé lidské monstrum v podobě psychicky labilního maniaka, který uprchne z psychiatrického ústavu a vraždí za dlouhé noci v malém městečku. Do jedné z rolí obsadil režisér českou herečku Zoru Ullu Keslerovou (objevila se zde pod pseudonymem Zora Kerova), která v té době často vystupovala v žánrových filmech italských filmařů.

An idyllic island cruise turns nightmarish thanks to a deranged cannibal. The traditional story of a group of young people stranded on a secluded island and stalked by an insane killer is elevated by Joe D'Amato's innovative approach to the figure of the human monster and the unconventional topography of the place itself, that bring the viewer to the border between fiction and reality.

JOE D'AMATO

*15. 12. 1936 – Řím / †23. 1. 1999 – Řím

V Itálii bývá Joe D'Amato podnes více známý pod svým pravým jménem Aristide Massaccesi, pod kterým pracoval ve filmu, než začal natáčet jako režisér vlastní snímky. Profesionálním statutem i individuálním přístupem ke zvolené tematice i stylu lze tvůrce zařadit mezi autorské filmaře. Na svých filmech pracoval zároveň jako scenárista, kameraman, střiháč, herec a producent. Začínal jako asistent kamery u renomovaných i méně známých, ale progresivních kameramanů (Erico Menczer, Ennio Guarnieri, Guglielmo Mancori, Franco Villa) a poté jako kameraman zejména u žánrově zaměřených režisérů (Michele Lupo, Alberto De Martino, Massimo Dallamano). Nejčastěji snímal akční a gotické spaghetti-westerny Demofila Fidaniho, ve kterých inklinací k chladným barvám spoluvytvářel specifický minimalistický styl režiséra odpovídající někdy až atmosféricky hororovému pojetí jeho filmů. Počátkem 70. let začal jako režisér natáčet vlastní filmy různých žánrů a zaměření od erotických kostýmních komedií, akčních dobrodružných snímků až po spaghetti-westerny. Světovou proslulost si získal sérií finančně úspěšných erotických filmů o černé Emanuelle. Množství alternativních různojazyčných názvů a desítky pseudonymů, pod nimiž vystupoval, v některých případech vyvolávaly diskuse o sporném autorství režiséra. Rafinované pojetí kombinace žánrového filmu s erotismem a pornografií rozvíjel tvůrce dále ve svých následujících hybridních hororech. Autor dokládá svou tvorbou jeden z charakteristických příkladů proměny produkčních podmínek žánrových produkcí v italské kinematografii na přelomu 60. a 80. let. Celosvětová popularita, kterou si D'Amato získal jako autor atmosférických hororů založených na kontroverzních tématech, sofistikovaném stylu, šokujících krvavých efektech a otevřeném zobrazování násilí a brutality, z něho vytvořila u fanoušků půlnočních produkcí kultovní symbol několika diváckých generací.

PENZION PRO SVOBODNÉ DÁMY

BoardingHouse

John Wintergate, USA, 1982

99 min. / DVD / anglická verze / české podtitulky

Praha / pátek 13. února od 20.15 hodin / 90 Kč

Brno / neděle 22. února od 21.15 hodin / 70 Kč

Vůbec první opus, stojící na počátku dlouhé řady hororů točených přímo na video. Některé filmy jsou tak špatné, až jsou dobré, některé jsou tak špatné, až to bolí a některé jsou tak špatné, že se při jejich sledování ocitnete v jiné dimenzi. Snímek Penzion pro svobodné dámy nepochybně patří do třetí ze zmíněných kategorií. Je třeba vidět, aby člověk uvěřil. Za jeho vznikem stojí

manželská dvojice John Wintergate a Kalassu Kay, kteří se společnými silami a pod různými jmény zhostili režie, pomocné režie, scénáře, hudby, kostýmů, masek, krvavých zvláštních efektů a hlavních rolí. Zkrátka, co si neuděláš sám, to nemáš.

Píše se rok 1982. Jim Royce, playboy s telekinetickými schopnostmi, zdědí nechvalně proslulý Hoffmanův dům. Lidé zde mají tendenci umírat a neumírají pěkně. Jim je ale pozitivně naladěný člověk a z nově nabyté nemovitosti promptně učiní penzion pro mladé a atraktivní dámy. Pod kalifornským sluncem začíná jeden nekonečný mejdan. S novými obyvatelkami se ovšem do domu nastěhovalo i něco jiného...

Filmoví kritici se stále nemohou shodnout, jestli byl tento film míněný vážně. Ti méně vstřícní hovoří o kinematografickém potratu. To však není podstatné. Je jen málo snímků, které by byly dokonalejším ztělesněním 80. let, této opomíjené dekády nevkusných oblečků, nehorázných účesů, japonských automobilů, jalového optimismu a zásadního odporu žen k podprsenkám. Kromě milovníků ženských půvabů si přijdou na své i filmoví fajšmekři, jimž tento snímek ve svých psychedelictějších momentech dá vzpomenout na Eda Wooda, raná díla Johna Carpentera (ta hudba!), Friedkinova Vymítače ďábla, Cronenbergovy Scanners a v neposlední řadě mistra dryáčnické zábavy Williama Castla, neboť celý snímek je natočen systémem Horror Vision.

„Činže vás tu nezabije, ale něco jiného ano!“

The very first in the long line of horror features shot directly on video. Some movies are so bad they are good, some movies are so bad they hurt and some movies are so bad they are a mind-altering experience. BoardingHouse – pure essence of the 1980s, this overlooked decade of impossible fashion, ridiculous hairdos, idle optimism and women's refusal to wear bras. BoardingHouse – a DIY project of John Wintergate and Kalassu Kay, a husband and wife team. BoardingHouse – where the rent won't kill you, but something else will! Filmed in Horror Vision!

KONEC MODLOSLUŽEBNÍKŮ

End of the Wicked

Teco Benson, Nigérie, 1999

90 min. / VCD / nigerijská angličtina / simultánní překlad

Praha / pátek 13. února od 22.30 hodin / 60 Kč

Brno / pondělí 23. února od 18.00 hodin / 70 Kč

Tento snímek nesoucí podtitul Čarodějnický film je dalším z úspěšných filmů o praktikách černé magie v současnosti. Ač většinou ghanské provenience i v samotné Africe se produkce tzv. nollywoodu (nigerijských a ghanských filmařů) stává v některých zemích nesrozumitelnou. Režisér Teco Benson je považován za jednoho z těch šikovnějších a nápaditějších režisérů. Námi

uváděný snímek patří mezi kultovní. Ústřední zápletka se odvíjí na základě rozhodnutí Belzebuba předsedajícího podivné černé mši, kde jsou zasvěcovány děti s ústy pomazanými krví. Všichni vyznavači černé magie mísí křesťanské prvky s aspekty afrických tradičních náboženství. Čarodějnice na košatech křižují nebe, v podzemí se odehrávají podivné rituály, chlípna bába Lady Destroyer mučí svého syna a nechá zmizet dělohu vlastní dcery. Přestože náměty ghanských a nigerijských hororů zní lákavě, je třeba se obrnit velkou trpělivostí při jejich sledování. Natáčení je většinou dokončeno během šesti dnů a distribuce probíhá na nosičích VCD (video-cd), což je zárukou dosti hrozné obrazové i zvukové kvality. Herci nemajíce žádnou techniku povětšinou vychází z vlastních zkušeností, které získali během tradičních rituálů a obřadů. Z pohledu českého diváka jde formálně o nepovedené pokračování Arabely nebo Saxany. Speciální efekty jsou neuvěřitelně primitivní, dialogy dávají smysl jen zasvěceným a o pochopitelné narativní linii se lze jen dohadovat. Přesto jsou tyto filmy komerčně úspěšné. Co nejvíce láká diváky na těchto filmech, je jejich tématická pestrost a odvaha, s níž bourají veškerá dosavadní tabu v afrických kinematografiích: zločin, drogy, prostituce, čarodějnictví, nemanželský styk, politická korupce, státní převraty a dokonce i náboženství (včetně islámu). To je možné, protože většina těchto filmů není určena k veřejné produkci, takže se snadno vyhne cenzurní kontrole ze strany úřadů.

An example of the flourishing African film industry, this particular movie deals with black magic and witchcraft. Beelzebub the Great presides over a curious black mass. Lecherous old bag Lady Destroyer tortures her son and steals the womb of her daughter. Has to be seen to be believed. Teco Benson is considered to be one of the more able directors, but African horrors have their specifics. Usually shot and finished in six days and distributed on VCD (video-cd), their sound and image quality is quite appalling, the special effects are crude, dialogue incongruous, yet they are extremely popular and commercially successful. One of the reason is their courage in breaking the still existing taboos in African cinema: crime, drugs, prostitution, witchcraft, political corruption, unmarital sex and even religion.

OPOŽDĚNÝ ČLOVĚK

Osoi hito / Late Bloomer

Gó Šibata, Japonsko, 2004

83 min. / japonská verze / anglické titulky / české podtitulky

Praha / sobota 14. února od 18.00 hodin / 100 Kč

Převážná část titulů promítaných v rámci Festivalu otrlého diváka přichází s příslibem šoku, hrůzy či odpudivosti. Nicméně ve své doslovnosti a prvoplánové strojenosti naopak představují v zásadě snadno stravitelnou lákovou podívanou, která diváky nezneklidní a pouze jim maloburžoazním

způsobem ukáže šokantnost jistých extrémů. Opravdu radikální snímky, jež mají sílu publikum zasáhnout a dovést ho ke katarzi, proto příznačně stojí mimo brakové žánrové struktury a subžánry (jako horor, slasher, gore). Přesně takový je japonský snímek *Opožděný člověk*.

Jako mnohé exploatační filmy využívá motivy násilných vražd a fyzických deformací, ale nikoli coby prvoplánové atrakce. *Opožděný člověk* pojednává o tělesně postiženém muži a jeho přirozených vnitřních démonech. Hrdina tedy není žádný klasický etický superman dovádějící publikum k sentimentálnímu dojetí, jako je tomu v jiných filmech o postižených lidech (příznačně ho nehraje žádný oscarový herec, ale reálně tělesně postižený muž). Je to naopak obyčejný člověk se svými náladami a touhami, zmítaný hněvem a bolestí, které ventiluje vražděním. Film nutí diváky konfrontovat jejich konejšivě idealizované představy o tělesně postižených a přijmout hrdinu nikoli jako snadno uchopitelné monstrum, ale coby komplexní a komplikovanou lidskou bytost. Zneklidnění publika zásadní mírou stimuluje atakující forma filmu, jež připomíná styl Šinji Cukamota (*Tecuo*, *Touha*, *Vital*) – frenetický střih tříští černobílé záběry z extrémních úhlů, zatímco vše podbarvuje noisová hudba od *World's End Girlfriend*.

Films about handicapped people are generally idealistic and naively optimistic. Not in this case. The wheelchair bound protagonist is not the classical ethical superman full of hope and determination, but a common man (played not by some household name, but by a handicapped actor) with natural needs and desires, full of anger and pain that lead him to murder. The unsettling quality of the story is punctuated by its aggressive visual style, reminiscent of the works of Shinya Tsukamoto (*Tetsuo*, *A Snake of June*, *Vital*). A truly radical film that stands outside the trash genre structures.

NEKROMANTIK 2

Nekromantik 2: Die Rückkehr der liebenden Toten

Jörg Buttgereit, Německo, 1991

104 min. / 16 mm / německy / české podtitulky

Praha / sobota 14. února od 20.00 hodin / 80 Kč

18+

Druhé pokračování undergroundového snímku z konce osmdesátých let dějově i stylově na svého předchůdce přímo navazuje. Milostné problémy nekrofilů, na než jsou oba díly zacílené, tentokrát postihují mladou ženu Moniku, která nejprve koketuje s hnijlími ostatky mrtvol vyhrabané na hřbitově (jedná se mimochodem o tělo hrdiny prvního dílu) a následně naváže vztah s nesmělým Markem, jenž pracuje jako dabér pornografických filmů. V důsledku toho musí Monika řešit dilema, zda je lepší křehký citový vztah se živým partnerem založený na vzájemném porozumění, nebo živočišné sexuální jízdy na patřičně ztuhlém a nazelenalém mrtvém těle.

Oba díly Nekromantika vznikly v amatérských podmínkách a jsou nasnímané na Super 8mm film. Oproti řadě ryze fanouškovských amatérských hororů té doby lze oba snímky označit za ryzí underground, který obsahuje aspekty braku, subverze, šoku, sociální kritiky, černého humoru a amorálnosti. Typicky podzemní opovrhování zažitými vyprávěcími postupy a schémata spolu s artovým feelingem (avšak nikoli nutně obsahem) celého díla jsou patrně důvody, proč řada ortodoxních hororových fanoušků filmy nepřijala za své. Snímky je možné vykládat jako alegorie k současné zmrtvělé společnosti, ale není to ani nutné. Nekromantik a jeho pokračování se totiž nechtějí prezentovat jako produkty určené ke snadné divácké konzumaci, ale naopak činí vše pro to, aby byly nelehko stravitelnými sousty. Nedramatická stavba obou filmů, jejich pomalé tempo a okázale nechutné výjevy nemají diváka stimulovat, ale nutit ho ke konfrontaci.

A sequel to the original Nekromantik (1987) shown at our festival three years ago. Monika desperately tries to hide her feelings of necrophilia from her new boyfriend, but still has pieces of the corpse of the first movie's hero in her possession. Shot in amateur conditions in Super-8 format this is pure underground with aspects of trash, subversion, shock, social criticism and black humour. Both films can be seen as allegories to the contemporary numb society. Lots of body bonking, assorted gross outs and a spectacular finale.

TOKYO GORE POLICE

Tókjó zankoku keisacu / Tokyo Gore Police

Jošihiro Nišimura, Japonsko, 2008

110 min. / DVD / japonská verze / anglické titulky / simultánní překlad

Praha / sobota 14. února od 22.00 hodin / 90 Kč

Brno / úterý 24. února od 20.00 hodin / 70 Kč

18+

Již od úvodních idylických záběrů na květinčky podmalovaných konejšivou hudbou je jasné, že zde je klíčovým principem nadsázka a přímé oslovování diváků. Ostatně sám titul filmu je v první řadě esenciálním lákadlem, které přímo pojmenovává hlavní atrakce filmu. Tvůrci evidentně chtěli vytvořit snímek, který bude ohromným hitem na zahraničních žánrových festivalech, a to se jim také povedlo. Jejich dílo je „fanservice“ pro západní publikum, tedy snímek poskládaný z prvoplánových atrakcí, které se přímo podbízí divákům. Tokyo Gore Police je v tomto ohledu jakýsi chorý sen západních fanoušků japonské popkultury, který v sobě slučuje všemožná výstřední specifika japonské kultury a fetišizované ikony. Na diváky tak čekají samurajské meče, kimono, prostitutky se školačky, ošahávači v metru, sebevraždy či parafráze na ušlité japonské televizní reklamy, a samozřejmě nechybí Tokijská věž ani hora Fudži. To vše zevnitř vyživuje třesuté obskurní příběh parafrázující Blade Runnera, kde místo replikantů zaujali tzv. inženýři. To jsou geneticky

modifikovaní masoví vrazi, kteří když jsou zraněni, tak jim rána zmutuje na zbraň. Hrdinkou pak je lovkyně inženýrů, která je členkou privatizované tokijské policie. Film tedy překypuje scénami mutací, amputací a destrukcí lidských těl, při nichž kameru doslova zaplavují hektolitry krve. Těšte se na enormní vaginu dentatu, pyj-kulomet či domácího mazlíčka v podobě ženy s amputovanými končetinami.

Japanese gore doesn't get more over-the-top and perverse than this. Tokyo Gore Police is a kind of wet dream for western aficionados of Japanese popculture. Yes, you will see samurai swords, kimonos, schoolgirl-prostitutes, suicides, the Tokyo Tower and Mount Fuji. Ruka is a cop from a squad who's mission is to destroy homicidal mutant humans known as "engineers" – genetically modified supercriminals who can transform open wounds into flesh-metal weaponry. Mutations, amputations and destructions of human bodies abound.

ŘEZNÍK

Dosalča / The Butcher

Kim Džin-won, Jižní Korea, 2007

76 min. / Beta / korejská verze / anglické titulky / český překlad

Praha / neděle 15. února od 16.30 hodin / 90 Kč

Brno / pondělí 23. února od 20.00 hodin / 70 Kč

Po kontroverzním uvedení v soutěžní sekci loňského Fresh Film Festu a nadšeném přijetí na světových žánrových festivalech přichází skandální snímek prověřit žaludky a míru únosnosti otrlých diváků. Jihokorejský debut v sobě spojuje dvě hlavní tendence současné západní hororové produkce. Na jedné straně náleží k titulům, které po vzoru Monstra (Cloverfield, USA 2008) potažmo Záhady Blair Witch (The Blair Witch Project, USA 1999) stupňují napětí a intenzitu zobrazovaných událostí tím, že navozují dojem reálného záznamu ruční digitální kamerou. Současně spadá mezi tzv. „torture porn“ filmy, v nichž graficky znázorněné mučení a destrukce lidských těl mají stejnou roli primární a příběhu nadřazené atrakce jako sexuální akty v pornu.

V Řezníkovi se muž a žena probudí svázaní spolu s dalšími dvěma lidmi ve starém prasečáku. Tam se mají stát nedobrovolnými oběťmi při natáčení snuff filmu, jehož hvězdou je nevyzpytatelný sadistický maniak maskovaný pod prasečí hlavou. Hlavním organizátorem celého dění je pragmaticky profesionální režisér, kterého už obyčejný snuff nudí. Ve snaze dodat svému dílu přesah vystavuje krutým hrátkám nejen tělesnou schránku obětí, ale také jejich psychiku, etické hodnoty a civilizační slupku. Film je koncipován jako sestřih materiálu z několika kamer přítomných během popsaného dění, přičemž jednu kameru má k hlavě připevněnou právě oběť mučení.

A man and a woman wake up together with two other people tied up in an empty swinery. Here they are about to become unwilling protagonists of a “snuff film” starring a devious sadistic maniac, hiding his face under a pig’s head. This shocking Korean film incorporates two major tendencies of contemporary western horror production – realism of the likes of The Blair Witch Project and the aesthetics of the so-called “torture porn” films. It is an ultimate test of viewers endurance.

HADÍ JÁMA A KYVADLO

Die Schlangengrube und das Pendel / The Torture Chamber of Dr. Sadism

Harald Reinl, SRN, 1967

85 min. / Beta / německá verze / české podtitulky

Praha / neděle 15. února od 18.30 hodin / 100 Kč

Západoněmecký žánrový rutinér Harald Reinl režíroval několik pokračování populárních béčkových kriminálků z pera Edgara Wallace či s hrdinou Jerryem Cottonem, ale nehynoucí slávu mu vynesly zásadní části série dobrodružných indiánků o Vinnetouovi a jeho bílém bratrovi Old Shatterhandovi. V roce 1967 se Reinl na popud studia Constantin Film pokusil začít novou sérií potencionálně divácky vděčných filmů. Mělo se jednat o snímky kopírující gotické horory britského brakového studia Hammer volně inspirované příběhy Edgara Allana Poea. Nakonec vznikl ovšem pouze jediný film, úsměvně béčková Hadí jáma a kyvadlo, jejímž hlavním lákadlem je „hvězdné“ obsazení. Vedle sošného Lexe Barkera a vyzývavé Karin Dor, kteří ve vinnetouovkách ztvárnili populární postavy Old Shatterhanda a Ribanny, se film pyšní také démonickou ikonou britských hororů Christopherem Leem. Vedlejší role připadly dalšímu vinnetouovskému herci Vladimíru Medarovi a hvězdičce erotických komedií Christiane Rücker.

Klišovitý a absurdně překombinovaný příběh je zde pouze vágní záminkou, aby se několik postav sešlo v prostoru starého hradu, který fanatický hrabě Regula (Lee) proměnil v důmyslnou soustavu hrůzostrašných mučících aparátů, neboť objevil, že z krve třinácti k smrti vystrašených panen může vyrobit elixír věčného života. Film k motivům gotických hororů přistupuje stejně jako vinnetouovky k žánru westernu. Balancuje tedy na hraně parodie a naivně hloupoučké pocty, zatímco prostředí využívá jako pouhou kulisu pro prostoduchá dobrodružství hrstky šablonovitých postav (hrdina bez bázně a hany, dívka v nesnázích, bodrý světoběžník a zlotřilý lump).

Unbelievable! Until you see it with your own eyes! German genre routinist Harald Reinl carved his place in history by directing a series of films about Winnetou and his white brother Old Shatterhand. This was his attempt to copy the success of Hammer gothic horrors. The main attraction of this hilariously naive picture is its “stellar” cast. Alongside Lex Barker and Karin Dor (Old

Shatterhand and Ribanna) the film can boast the presence of the icon of British horrors – His Demonic Highness Christopher Lee himself.

THRILLER – DRSNÝ FILM

Thriller – en grym film / Thriller: They Call Her One Eye

Bo Arne Vibenius, Švédsko, 1974

104 min. / DVD / švédská verze / anglické titulky / simultánní překlad

Praha / neděle 15. února od 20.30 hodin / 90 Kč

Jeden z filmů, které Quentin Tarantino hrdě uvádí coby inspirační zdroje pro svůj proslulý epos Kill Bill, vychází z klasického exploatačního konceptu „znásilnění a pomsta“, ale dovádí klíčové motivy snímků o mstících se ženách až do mezních hranic. Dívka z venkova, která v dětství následkem znásilnění oněměla, je během cesty do města omámena krutým pasákem. Ten ji učiní závislou na drogách, čehož využívá jako motivaci, aby pro něho pracovala. Po sérii dalších bestiálních událostí začne dívka plánovat pomstu. Vpravdě „drsný film“ si zaslouží pozornost mimo jiné díky scénám, v nichž je hrdinka nucena k prostituci. Ty totiž zahrnují detailní pornografické záběry kopulací, které mají diváky znechutit a následně ospravedlňovat hrdinčinu krvavou vendetu.

Švédský režisér Bo Arne Vibenius začínal jako asistent režie na filmech Ingmara Bergmana (např. na estéty adorované Personě) a Thriller točil jako záměrně skandální dílo, jímž chtěl pokrýt finanční ztrátu svého předcházejícího filmu pro dětské publikum. Snímek proto vedle zmíněných pornografických postupů obsahuje všechny myslitelné atrakce exploatační kinematografie od motivu drogové závislosti přes akční scény až po gore záběry (punc legendy získal záběr vyříznutí oka, který byl údajně natáčen bez triků za použití mrtvoly). Hlavní roli ztvárnila mezinárodně populární švédská hvězdička erotických snímků Christina Lindberg, pro niž byl Thriller fenomenálním vyvrcholením její kariéry. Film byl ve Švédsku zakázán a v dalších zemích neprošel přes ratingové komise.

A young woman, muted after a sexual assault as a child, secretly trains to seek violent revenge on those who have wronged her after being kidnapped and forced to work as a prostitute. One of the blueprints to Tarantino's Kill Bill films, this movie is an essential in the femme fatale revenge genre. This scandalous picture contains all compulsory attractions of exploitation cinema: drugs, sex scenes (done in pornographic fashion), action scenes and gore scenes, including the legendary slicing through heroine's eye, rumored to be filmed using a real corpse.

PŘEDFILMY

PIERCE

Richard Kern, USA, 1990

6 min. / DVD / anglická verze

nevyžadující překlad / úterý 10. února

Audrey Rose je statečná dívka, která se chce líbit. Kapitán Kirk kudy chodí tudy p(r)opichuje. AK-47 je fotogenická útočná puška ráže 7,62 mm. A všem otrlcům již důvěrně známý newyorský skandalista Richard Kern má oko pro vše bizarní a zdánlivě neslučitelné.

Audrey Rose is a brave girl who wants to look good. Capt. Kirk has a piercing habit. AK-47 is a photogenic assault rifle. And New York scandalist Richard Kern – one of the Shockproof favourites – has an eye for everything that is seemingly unsociable.

OPERATOR: PART ONE

Michal Griga, ČR, 2007

17 min. / DVD / česká verze

bez titulků / středa 11. února

„Nejdřív vás brutálně zpauzalizuji a potom učiním závislými na vašich mobilních telefonech!“ Agent Jam Strawberry a jeho sidekick Bred Koorkasson střetávají svoji slavnou Nemesis. Krvavý příběh z pravěku mobilní komunikace aneb Igor je Idiot. “First I will brutally pausalize you and then make you addicted to your cellphones!” Agent Jam Strawberry and his sidekick Bred Koorkasson meet their famous Nemesis. A bloody story from the stone age of mobile communication or: Igor is an idiot.

UDRŽÍTE KROK S TÍM, TAMTÍM A ONÍM SEDM DNÍ?

Can You Keep It Up With This, That And The Other For A Week?

Jan Manthey, Velká Británie, 2004

16 min. / DVD / anglická verze / české podtitulky / čtvrtek 12. února

Pocta košilatým britským komediím 70. let z dílny producenta a režiséra Stanleyho Longa v podání ztřeštěné londýnské undergroundové partičky KINOKARNO. Nadržený umývač oken. Profesor Gaylord a jeho sex-paprsek. Zamilovaná gorila. Splněný sen sexuálního loudila. V hlavní roli Vic Pratt, jinak kurátor Britského filmového institutu se slabostí pro žánrový film.

A loving homage to Stanley Long's saucy British comedies from the 1970s

by the London-based low budget independents KINOKARNO. A horny window cleaner. Professor Gaylord and his Sex Ray. An infatuated Ape. A sexual cadger's dream come true. Featuring Vic Pratt, BFI National Archive curator.

KULT PLANETY OPIC

Cult Of The Planet Of The Apes

Jan Manthey, Velká Británie, 1991

10 min. / DVD / anglická verze / české podtitulky / pátek 13. února

Další ukázka z tvorby londýnských KINOKARNO. Roddy je mladý muž, posedlý Planetou opic. Může s takovým ustrojením přežít v drsných podmínkách velkoměsta? Dokáže neztratit hlavu? A je takto postižen sám?

Another short by the London-based KINOKARNO. Roddy is a young man obsessed with Planet of the Apes. Can he survive in the rough environment of the city? Won't he lose his head? And is he the only one of his kind?

NAROZENINY

Jan Michelfeit, ČR, 2008

10 min. / DVD / bez dialogů / sobota 14. února

Krátký film o cestě za štěstím a poznáním sebe sama, o mícháných vejcích a vůni gumy. Mladý programátor nachází ve svém srdci lásku. K Horalkám.

A short film about a journey to happiness and self-awareness, about scrambled eggs and the smell of rubber. A young programmer finds love in his heart. Love for “Horalkas”.

ES GIBT REIS!

Pavel Lukáš / ČR, 2007

2 min. / DVD / německá verze / neděle 15. února

Září 1938. Jeden z nejdůležitějších projevů Adolfa Hitlera je netrpělivě očekáván sudetskými Němci. Fakt, že projev se koná v Reichstagu, je příčinou vůdcova nečekaného rozmaru.

September 1938. Sudeten Germans are impatiently waiting for Adolf Hitler to speak. But in Reichstag the Führer succumbs to an unexpected whim.

Vstupné: 50 Kč, 60 Kč, 80 Kč, 90 Kč, 100 Kč
Hudba před otrlými filmy: Eva a Vašek.

Festival otrlého diváka

dramaturgie programu: David Čeněk, Jiří Flígl, Petr Šaroch

autoři textů: David Čeněk, Jiří Flígl, Petr Šaroch, Jan Švábenický, Antonín Tesař

jazykové korektury: Nora Eckhardtová, Petr Hamšík

režisér festivalové znělky: Eugen Liška

produkce: kino Aero

grafický koncept: Martin Odehnal

autor výstavy ve foyer kina: Roman Kudláček

Kino Aero

Biskupcova 31, Praha 3, tel. 608 330 088

Rezervace vstupenek na www.kinoaero.cz

Vstupenky v prodeji na pokladně kina Aero (otevřeno denně od 17 do 21 hodin, o víkendech již od 15 hodin) nebo na pokladně kina Světozor (otevřeno denně od 13 hodin, o víkendech již od 11 hodin).

www.otrlydivak.cz

Klub Fléda

Štefánikova 24, Brno. Předprodej a rezervace

na info@kinofleda.cz nebo tel. 775 261 426

www.fleda.cz.

PROGRAM PRAHA, KINO AERO

10.

18.00

20.30

11.

18.00

20.30

12.

18.00

20.30

13.

18.00

20.15

22.30

14.

18.00

20.00

22.00

15.

16.30

18.30

20.30

ÚNORA – ÚTERÝ

EL SANTO BOJUJE PROTI UPÍŘÍM ŽENÁM /

EL SANTO VS. LAS MUJERES VAMPIRO

MUČEDNÍCI / MARTYRS

ÚNORA – STŘEDA

MOZKOVÁ PŘÍHODA / BRAIN DAMAGE

SEŽRÁNÍ ZAŽIVA / EATEN ALIVE

ÚNORA – ČTVRTEK

ŠÍLENSTVÍ PROUTĚNÉHO KOŠÍKU / BASKET CASE

VISITOR Q

ÚNORA – PÁTEK

ANTROPOFÁG / ANTROPOFAGO

PENZION PRO SVOBODNÉ DÁMY / BOARDINGHOUSE

KONEC MODLOSLUŽEBNÍKŮ / END OF THE WICKED

ÚNORA – SOBOTA

OPOŽDĚNÝ ČLOVĚK / OSOI HITO

NEKROMANTIK 2

TOKYO GORE POLICE

ÚNORA – NEDĚLE

ŘEZNÍK / DOSALČA

HADÍ JÁMA A KYVADLO /

DIE SCHLANGENGURBE UND DAS PENDEL

THRILLER – DRSNÝ FILM / THRILLER – EN GRYM FILM

PROGRAM BRNO, KLUB FLÉDA

22.

18.00

19.30

21.15

23.

18.00

20.00

24.

18.00

20.00

ÚNORA – NEDĚLE

EL SANTO BOJUJE PROTI UPÍŘÍM ŽENÁM /

EL SANTO VS. LAS MUJERES VAMPIRO

ŠÍLENSTVÍ PROUTĚNÉHO KOŠÍKU / BASKET CASE

PENZION PRO SVOBODNÉ DÁMY / BOARDINGHOUSE

(VSTUPNÉ NA CELÝ BLOK 120 Kč)

ÚNORA – PONDĚLÍ

KONEC MODLOSLUŽEBNÍKŮ / END OF THE WICKED

ŘEZNÍK / DOSALČA

(VSTUPNÉ NA CELÝ BLOK 100 Kč)

ÚNORA – ÚTERÝ

VISITOR Q

TOKYO GORE POLICE

(VSTUPNÉ NA CELÝ BLOK 100 Kč)

S PODPOROU:

ZA SPOLUPRÁCI DĚKUJEME:

